

V Belgradu je preiskavna komisija sestavljena iz predsednika belgradske mestne sodnije g. J. Panteliča, prisednika mestne sodnije Dragotinoviča; predsednika okrožne sodnije J. Panteliča, predsednika N. Nedelkoviča. — Preiskava vsak dan bolj jasno kaže, da je rodovina Karagjeorgjeviča zapletena v zarota. Pravi se, da so zarotniki tudi hoteli Milana v Parizu vjeti ali vmoriti.

Novičar.

Slovani in Romuni so imeli pred kratkim svojo pobratimijo v Peštu. — Vsi govorniki so povdarjali vzajemnost slovansko ali vsaj vzajemnost ogerskih nemagjarskih narodov.

4. t. m. se je posvetila zastava akadem. bralnega društva v Pragi. Ob edenajstih predpoldnevom se je podalo društvo na streliški otok, kjer so ga že čakala društva „Sokol“, „Hlahol“, „Oul“ in druga. Odbornik dijaškega društva stopi na oder, pozdravi zbrane goste v imenu celega društva in omeni v krepkih besedah važnost svečanosti. Zastava se je razgrnola in med gromovitimi „Slava klici“ podala botri gosp. Riegerovi, ktera jo je okinčala z lepimi trakovi. Potem spodbuja s krepko besedo „česko mladino“, naj dela na začetem potu na narodni podlagi. Potem je zabila žrebliček v novo zastavo in za njo druge botre in gostje, med kterimi gg. dr. Palacky, Rieger, župan Klauudy in drugi vsak s svojo prislovico. Z živimi „Na zdar“ in „Slava klici“ je bil sprejet vsakteri posebno: Palacky in Rieger. Potem je ovenčala botra zastavo s tremi krasnimi vencii. Se ve da ni manjkalo pozdravnih telegramov iz vseh krajev Česke in Moravske.

Na onem mestu v Topčidaru, na kterem je bil knjez Michael umorjen se bo stavila obljubna cerkev in veličasten spominek.

Ruski cesar je izrekel svoje sočutje v Belgrad zastran umorjenega knjeza in željo, da bi se ohranil mir, ter volilo po želji rajnega knjeza.

Ogersko državno obrtniško društvo je prosilo kupčijsko ministerstvo, da bi pri vojaškem ministerstvu doseglo, da bi to dovolilo, da smejo tudi vojaki gospodarom pri žetvi za plačilo pomagati; ker Ogersko nima zadosti delavcev in zatoraj se poljedelstvo ne more tako podignuti in razširiti, kakor se bi, če bi delavnih moči zadosti bilo. V Ogerski je zdaj više 15.000 vojakov, če bi jih le polovico pri žetvi gospodarjem pomagala, bi gotovo mnogo koristila. Sploh pa bi bilo vojakom dovoljeno gospodarom pri žetvi in drugem delu pomagati.

Volitve za srbsko skupčino so se že začele pripravljati.

Ruski car je gospodar 100.000 štirjaških milj v Evropi, dvakrat toliko pa je ruske zemlje v Aziji, kakor nekdanj cesar Karol V. tako more zdaj car ruski ponosno reči: „v mojem cesarstvu solnce nikoli ne zahaja“. — Kmali bo Rusija sosedna Angležev v Indiji.

Iz Zagreba se piše, da je odpotoval Rauh čez Dunaj v Pešt. Bolj in bolj se dozdeva, kakor da bi bilo Rauhovo veličanstvo pri koncu.

Na Ogerskem se pripravlja splošno vpeljanje civilnega zakona. — Cigani ga tamo že imajo.

Milan Obrenovič je te dni došel v Beč.

Princ Napoleon se spreha po Buda-Peštu in morebiti se uči od Madžarov politike.

Iz Tinj pri slov. Bistrici se „Slov. Narodu“ piše da so tamo izvolili V. Korošca za župana ki je previden, rodoljuben mož in ki je dozdej bil 6 let župan občine sv. Urha. Pri prvi seji se je že sklenolo, da je uradni jezik občine slovenski. Reševale se toraj bodo vse vloge v slovenskem jeziku in tudi od uradnih tirjalo naj se poslužijo domačega jezika pri svojih dopisih na slovenske občine in kmete. Slovenski župani in srenje, tako morate storiti vsi, če hočemo napredovati!

Cesar se je odpeljal 21. t. m. v Prago g. Beust pa 22. t. m. Čuje se, da se hočejo s Českimi zlahtniki poravnati. —

Poslano.

Maribor 22. junija. „Slovenski Gospodar“ prinaša 18. t. m. dopis iz Ormuža pod znamenjem F. W.—g., na kterega ne morem molčati, ker je vsem dotičnim okrogom znano, da sem jaz tisti nesrečni učitelj, od kterega se je po dopisnikovem mnenju Ormužu tolike nevarnosti bati. Ta dopis je

meni kačji strup in me je hudo piknil; nisem še dozdej kaj tako razžaljivega v kakem časniku bral, in ne želim, da bi se komu drugemu kaj takega zgodilo. Sem sploh navajen z odprtimi vizirami boriti se za pravico, zato se ne ustrašim tak surovih napadov, ker sramota le tistega zadene, od kterega surovost izvira.

Kar se volitve tiče, mi ni treba kaj povedati, ono kaže „volilni protokol“, a kako so se podpiski za „protest“ naložili, znam povedati, da ste celo moje sosede oslepili, ter njim prazen papir za podpisek vložili, rekoč, da se potrudi storjena volitva — i bil je „protest“. — To je pravna pot, pa tudi ni „revolutionarna“, morda poštena? Da sem se podstopil za Ormuž prositi, mi ni zameriti, da bi kakor rojen Ormužanec rajši v domačiji za učitelja fungiral, kak kde druga, in je ni vsakemu domorodcu domačija ljuba? Zvrh tega se nisem izustil, kakor dopisnik pravi, da naj nemščina slovensčino podjarmi in da noben mešnik v školo ne sme; to morem ostro kakor izmišljeno blebetanje obsoditi in zavrniti. Znati mi je, kaj postava kaže. Pošteno i postavno sem za Ormuž prosil in moje obljube pismeno v prošnji naslonil, pa nisem hodil pred volitvo od hiše do hiše „simpatij“ beračiti, kakor drugi, niti po stričicah ribit, ker se me železne vrvi ne vežejo na katero „stričico“ g. načelnika, moje srce (veselite se dekleta) še prosto trka. „Zvit mož vetrnjak“ — to je vir petične žile dopisatelja, takov priimek mi da, za moj trud v podučevanju slovenske mladine! Če dopisnik s tem povedati če, da imam okolnosti, in sicer v sedajnih za nas Slovence meglenih časih, pred očmi, in da se po njih obračam, mu priterjujem, ako pa hoče reči s tem, da nisem Slovence prave korenine, se pozivam za to razsodbo na moje znanee i prijatelje, ki me bolj poznajo, kakor ta inteligent dopisnik, kter je menda ni Ormuški domorođec, zakaj, Ormužanec še dozdej ni bil denunciant niti izdajavec svojih domorođcev, vsaj bi več žurnalističnega takta kazal. Naše sosede Nemce poštvujem in je kakor moje bližnje ljubim, so mi tudi dosti dobrega storili, a ni žaliga, kakor ona iskra Slovenije F. W.—g. z hudim čutja bodečim napadom. — Da nisem dobil „verženske službe“ je morebiti krivo, da sem bil pre „mlad“, ali da nisem mel „švogra“ kar pa sem tam obljubil, bi držal. Leta 1866 pa me je na prošnjo izvolil inteligentni mariborski šolski odbor za učitelja na slovensko školo, in kar sem temu obljubil, držim, ovo kažejo moja spričala. — Novo školo zgraditi — to je dobro početje; v Švicarskem, v Belgiji, v Ameriki skoro vsaka srenja ima svojo školo, taka osnova je hvale vredna. — Ako je dopisnik mož beseda, se naj na svetlo prikaže, da bom vidil, kterega kalibra da je, in kako bo one raztrošene laži protilično zahteval.

Ferdinand Rausl,

učitelj II. razreda na slovenski školi graškega predmestja v Mariboru.

Tržna cena

pretekli teden.

	V Varaž.		V Mariboru		V Celju		V Ptuj	
	fl.	k.	fl.	k.	fl.	k.	fl.	k.
Pšenice vagan (drevinka)	4	50	5	40	5	00	5	30
Rži	3	—	3	60	3	60	3	25
Ječmena	2	80	3	35	3	80	—	—
Ovsa	1	70	2	15	2	10	2	10
Turšice (kuruze) vagan	2	90	3	35	3	10	3	20
Ajde	3	—	3	10	3	50	2	80
Prosa	3	—	3	—	3	20	—	—
Krompirja	1	60	1	40	1	30	—	—
Govedine funt	—	22	—	25	—	24	—	25
Teletine	—	20	—	27	—	22	—	25
Svinjetine črstve funt	—	28	—	26	—	24	—	25
Drv 36" trdih seženj (Klafter)	10	—	—	8	—	10	—	—
„ 18" „	—	—	5	30	—	—	—	—
„ 36" mehkih „	6	—	—	—	5	50	7	—
„ 18" „	—	—	—	350	—	—	—	—
Oglenja iz trdega lesa vagan	—	80	—	60	—	50	—	50
„ „ mehkega „	—	60	—	50	—	45	—	40
Sena cent	1	60	1	20	—	75	1	—
Slame cent v šopah	1	10	1	10	—	65	—	90
„ „ za steljo	—	90	—	1	—	60	—	60
Slanine (špeha) cent	40	—	86	—	34	—	38	—
Jajec, pet za	—	10	—	12	—	12	—	10

Cesarski zlat velja 5 fl. 52 kr. a. v.

Ažijo srebra 113.25.

Narodno drž. posojilo 63.—

Loterijske srečke.

V Gradcu 17. junija 1868: **72 26 12 44 54**

Prihodnje srečkanje je 1. julija 1868.